

Folketingets Vedkommende komme paa Dagsordenen for et af de følgende Møder. Jeg skal minde om, at ifølge Loven maa intet af de af Rigsdagen valgte Medlemmer af Overnævnet lige saa lidt som nogen af Suppleanterne være Medlem af Rigsdagen, Aalegaardsejer eller ernære sig af Fiskeri.

Ved Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) er modtaget et Andragende, hvoraf trykte Eksemplarer ere omdelte, fra 167 paa Holmslands Klit hjemmehørende Fiskere — tiltraadt af Harboøre Fiskeriforening — om, at der maa blive bevilget det fornødne Beløb til en Gennemskæring af Klitten ved Hvide Sande i Forbindelse med en mindre Fiskerihavn.

Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) er modtaget et Andragende fra Boelsmand K. H. Kristensen af Lindholm om Erstatning for forvoldt Sygdom.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1908 til 31. Marts 1909.

Forhandlingen genoptoges.

H. P. Pedersen: Efter Anmodning fra min Valgkreds har jeg en lille Begæring at fremsætte angaaende en Bevilling paa Finansloven. Paa det forelagte Forslag til Finanslov findes Tillæg A. Side 267 under Nr. 11 opført et Beløb paa 17,000 Kr., som foreslaas bevilget som Statstilskud til Opførelse af en Anløbsbro ved Avernakø. Jeg tillader mig at anbefale, at dette Beløb forhøjes med 4,000 Kr., og jeg vil derfor bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder og Finansudvalget tage denne Sag op til Overvejelse. Ved en kort Motivering skal jeg søge at klargøre, hvorfor jeg fremsætter dette Ønske. For nogle Aar siden blev der oprettet en Dampskibsforbindelse mellem Faaborg, Lyø, Avernakø og Ærø, og det blev derfor nødvendigt paa de to førstnævnte Øer at bygge Anløbsbroer. Paa Lyø blev der bygget en Bro, hvortil der ydedes Bidrag baade fra Stat, Amt og Sognekommune. I Rigsdagssamlingen 1902—03 blev der paa Finansloven bevilget et

Beløb af 22,000 Kr. til Broen paa Lyø. Paa Avernakø blev der bygget en Træbro, som Beboerne selv bekostede, men det har vist sig, at denne Træbro ikke er holdbar. Der klages over, at den lider af Pæleorm, og der næres Frygt for, at Isen, naar der kommer Isdrift, vil kunne skrue Broen i Stykker. Sogneraadet for Avernakø har sendt et Andragende til Regeringen om Støtte til en ny Bro. Der var udarbejdet et Forslag af Amtsvejsinspektør Husen i Svendborg, og dette Projekt var ledsaget af et Overslag, som lyder paa 42,000 Kr. Vandbygningsdirektøren har gennemgaaet dette Forslag og foreslaaet, at det nedsættes med 8,000 Kr. Denne Nedsættelse er Beboerne kedede af, for nu have de prøvet, hvad det vil sige at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa, og naar de nu anden Gang skulle til at bygge Bro, ville de gerne have det gjort saa solidt som muligt. Derfor ville de helst have Broen bygget efter det Forslag, som er indsendt.

Da Fæstesagen allerede har været fremdraget her i Tinget af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), og da jeg er den eneste Fæstebonde, som er Medlem af Rigsdagen, kan jeg ikke undlade at henvende Opmærksomheden paa den Bevægelse, som er rejst blandt fyenske Fæstebønder, og som har forplantet sig til de sjællandske Fæstebønder. Om denne Sag kan jeg tale med ud af egen Erfaring, da jeg har været Fæstebonde i over 33 Aar. Bevægelsen er rejst ud fra det Synspunkt, at Fæstegodset ikke er og aldrig har været Herremændenes fri Ejendom og aldrig har været udlagt til Herremændenes fri Raadighed, idet Bøndergodset har været underkastet Fæstetvang.

Det første, vi Fæstere paa Fyn foretog os, var at afholde et større Møde paa Wedellsborg Gods, hvor der valgtes et Udvalg paa 5 Mand, som skulde anmode Godsbesidderen om at forelægge en frivillig Salgsplan. Jeg var blandt de 5 Mænd, som havde Foretræde hos Godsbesidderen, og vi fik det Svar, at han muligvis kunde gaa ind paa Tanken, naar vi allesammen vilde købe og til fuld Pris. Men Samtalen endte med, at Greven udtalte, at hvad hans Forfædre havde skrevet sammen, det vilde han helst overlade til sine Efterkommere. Da man saaledes ingen Vegne har kunnet komme ad Frivillighedens Vej, er det, at vi Fæstebønder, saa indtrængende som vi kunne, ville tillade os at anmode den høje Regering og Rigsdag om at faa tilvejebragt en Tvangslov, hvorefter Fæstebøndergodserne kunne